

Application of Integrated Hydro-economic Optimization Model for Water Resources Management of Qarehsou River Basin to Wetland Protection and Food Security

F. Mazraeh¹, H. Amirnejad^{2*}, A. Nikouei³

Received: 29-05-2021

Revised: 12-11-2021

Accepted: 15-01-2022

Available Online: 20-06-2022

How to cite this article:

Mazraeh F., Amirnejad H., and Nikouei A. 2022. Application of Integrated Hydro-economic Optimization Model for Water Resources Management of Qarehsou River Basin to Wetland Protection and Food Security. Journal of Agricultural Economics & Development 36(1): 17-35. (In Persian with English abstract)

DOI: [10.22067/JEAD.2022.70539.1049](https://doi.org/10.22067/JEAD.2022.70539.1049)

Introduction

In recent years, climate change and global warming, by reducing rainfall and higher temperature, have increased the frequency and severity of drought and water scarcity in various parts of the world, including Iran. The study of the annual discharge of rivers located in Qarehsou basin (Golestan province) showed that this basin has also faced drought in recent years and since most of the water required of Miankaleh wetland is supplied from Qarehsou River, so Water abstraction for agricultural, urban and industrial uses will have a major impact on the ecosystem of Miankaleh wetland. Given that agriculture is the main economic activity in the Golestan province and also it is the largest consumer of water and food security providers in the region Therefore, reducing irrigation water consumption can provide the extra water needed to protect the wetland. In order to sustainable supply water required of Miankaleh wetland in Gorgan Gulf, and preventing to dry the wetland, and using area's capacity in food security, attending to water resources management is very important in *Qarehsou river Basin* and Gorgan Gulf (*Miankaleh wetland*).

Materials and Methods

In this paper, a hydro-economic river basin model was used to water optimal allocation of *Qarehsou River* among water users in the basin (including irrigation activities, urban, industrial, and fishery uses, and environment) and protecting the Miankaleh wetland ecosystem (*Gorgan Gulf*). The empirical river basin model includes three reduce forms of hydrological components, regional optimization components, and environmental components and can make the integrated linkage between hydrologic, economic, institutional, and environmental components. This model also simulates demand nodes' behavior under different drought scenarios. The linkage between the three model components allows a rigorous evaluation of the quantitative impacts of drought on water availability in the river basin under study, the effects on the users' behaviors, and the private and social-economic benefits and costs of water use. The hydrological model of the river basin is based on the principles of water mass balance, which determine the volume of water availability in the different river reaches. This water available can be used for economic activities after taking into account the environmental restrictions for economic activities. In the economic component, the economic benefits of water demand are maximized by using water demand functions subject to technical and resource constraints. In the environmental component, we maximize the benefits that environmental characteristics provide for society and compare them with the benefits of other applications.

1 and 2- Ph.D. Student in Agricultural Economics and Professor, Department of Agricultural Economics, Faculty of Agricultural Engineering, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran, respectively.

(*- Corresponding Author Email: h.amirnejad@sanru.ac.ir)

3- Assistant Professor; Economic, Social and Extension Research Department, Isfahan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Isfahan, Iran

Results and Discussion

The results showed, in the current condition, the allocation and consumption of water have not been optimal between nodes in the *Qarehsou river basin*. In the normal water supply scenario, also total water sources decreased to protect *Miankaleh wetland* in suitable condition, but the area under cultivation of the most crops increases, which increases water resources consumption in this sector, and finally, the net benefits of the agriculture sector has grown positively. Also, by allocating 18 million cubic meters of water to the wetland, because of optimal water allocation, urban water consumption, and annual gross benefit increase, too. In drought conditions, because of water shortage due to climate change and reduction headwater and surface flows to preserve the wetland, water consumption reduced by all nodes, especially irrigation node. Agricultures can prevent from reducing excessive of their income by changing in cultivation pattern, deficit planting crops with less water, etc. Under drought conditions and water scarcity, although the amount of water available is reduced to all applicant nodes compared to baseline conditions, but it improves the economic benefits of stakeholders, especially the environment sector.

Increasing groundwater extraction and decreasing surface water (due to drought and wetland water supply from headwater flow), although *Qarehsou river basin* has faced water scarcity problem, due to the optimal distribution of water between water demand nodes based on the economic-hydrological model used by changing the cultivation pattern and the use of drought-tolerant crops, the amount of water entering the *Miankaleh wetland* has increased in normal and drought scenarios and as a result has increased the gross environmental benefits of *Qarehsou basin*. Therefore, it is recommended to protect the *Miankaleh wetland* and increase its ecological function, reduce the water allocated value to irrigation sector, and to increase the farmers economy efficiency, optimal cultivation pattern, and applying deficit irrigation strategies promote by agricultural jihad experts in province, and in drought conditions is used suitable strategies for drought to improve water resources management.

Keywords: Hydrological-economic optimization model, Water scarcity, Wetland

مقاله پژوهشی

جلد ۳۶، شماره ۱، بهار ۱۴۰۱، ص ۳۵-۱۷

کاربرد الگوی بهینه‌سازی یکپارچه اقتصادی- هیدرولوژیکی در مدیریت منابع آب حوضه آبریز قره‌سو با هدف حفظ تالاب و امنیت غذایی

فاطمه مزرعه^۱ - حمید امیرنژاد^{۲*} - علیرضا نیکوئی^۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۰۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۲۵

چکیده

در سال‌های اخیر مسأله تغییر اقلیم و گرمایش جهانی از طریق کاهش میزان بارش منجر به افزایش فراوانی و شدت خشکسالی و کمیابی آب در مناطق مختلف جهان از جمله ایران شده است. بررسی میزان آبدهی سالانه رودخانه‌های واقع در حوضه آبریز قره‌سو (استان گلستان) نشان داد این حوضه نیز در سال‌های اخیر با پدیده خشکسالی مواجه بوده و از آنجاکه بخش اعظم آب مورد نیاز تالاب میانکاله از رودخانه قره‌سو تأمین می‌شود برداشت آب برای مصارف زراعی، خانگی و صنعتی تأثیر عمده‌ای بر اکوسیستم تالاب میانکاله خواهد داشت. با توجه به اینکه کشاورزی عمده‌ترین فعالیت اقتصادی استان و بزرگترین مصرف‌کننده آب و نیز، تأمین‌کننده امنیت غذایی در منطقه است، لذا کاهش مصرف آب آبیاری می‌تواند آب اضافی مورد نیاز برای حفاظت تالاب را فراهم کند. در این مطالعه برای تأمین آب مورد نیاز تالاب میانکاله در مجاورت حوضه آبریز قره‌سو در سناریوهای نرمال و خشکسالی و کمبود آب نسبت به شرایط پایه از یک الگوی بهینه‌سازی اقتصادی- هیدرولوژیکی توسعه یافته برای مدیریت منابع آب در حوضه آبریز برقرارکننده پیوندی یکپارچه بین اجزای هیدرولوژیکی، اقتصادی، محیط‌زیستی و نهادی استفاده شد. نتایج مطالعه نشان داد که با توزیع بهینه آب در شرایط نرمال سطح زیر کشت کلبه محصولات زراعی یک درصد افزایش و منافع کل منطقه ۳ درصد افزایش یافته و حداقل آب مورد نیاز تالاب نیز تأمین شد. همچنین نتایج نشان داد که در شرایط خشکسالی و کمبود آب اگرچه مقدار آب در دسترس همه گره‌های تقاضاکننده نسبت به شرایط پایه کاهش یافته، اما از نظر اقتصادی سبب بهبود منافع ذی‌نفعان به خصوص محیط‌زیست شد. همچنین، علی‌رغم کاهش سطح زیر کشت کلبه محصولات، حداقل مقدار آب برای حفظ تالاب میانکاله تأمین شد. لذا، توصیه می‌شود به منظور افزایش کارایی اقتصادی کشاورزان، ترویج الگوی کشت بهینه و کاربرد استراتژی‌های کم‌آبیاری محصولات توسط مسئولین سازمان جهاد کشاورزی استان گلستان مورد توجه قرار گرفته و در شرایط خشکسالی از راهبردهای مناسب با خشکسالی جهت بهبود مدیریت منابع آب استفاده شود.

واژه‌های کلیدی: الگوی بهینه‌سازی هیدرولوژیکی اقتصادی، امنیت غذایی، حوضه آبریز قره‌سو، تالاب میانکاله، کم‌آبی

مقدمه

تالاب‌ها منابع مهم محیط‌زیستی هستند که خدمات سودمندی

۱ و ۲- به ترتیب دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی و استاد، گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده مهندسی زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران

*- نویسنده مسئول: (Email: h.amirnejad@sanru.ac.ir)

۳- استادیار، بخش تحقیقات اقتصادی، اجتماعی و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران

DOI: 10.22067/JEAD.2022.70539.1049

برای مردم، آبزیان و حیوانات وحشی ارائه می‌دهند. برخی از این کارکردها شامل حفاظت و بهبود کیفیت آب، تأمین زیستگاه برای آبزیان و حیوانات وحشی، ذخیره سیلاب و حفظ جریان آب سطحی در دوره خشکسالی است (Taghavi et al., 2014). این خدمات معمولاً دارای قیمت بازاری پایین و یا صفر می‌باشند (Brouwer and Hofkes, 2008). در بعضی موارد تالاب‌ها خدماتی برای برخی کاربران فراهم می‌کنند که دارای تمایل به پرداختی بیشتر از هزینه فرصت آب استفاده شده برای محصولات کشاورزی هستند (Sepaskhah et al., 2006; Do et al., 2020). پایین بودن قیمت بازاری تالاب‌ها باعث می‌شود تا میزان خسارت وارده به آنها زمانی که

بررسی اثرات محیط‌زیستی شیوه‌های مدیریت و تعاملات بین برداشت از رودخانه برای کشاورزی و تأمین حداقل آب مورد نیاز تالاب‌ها، ضروری است (Kingsford, 2000). مطالعات اخیر نشان داد که استفاده از الگوهای تجزیه و تحلیل هیدرولوژیکی - اقتصادی در مقیاس حوضه رودخانه می‌تواند اثربخشی نوآوری‌های مدیریت منابع آب را برای حفظ تالاب‌ها به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش دهد (Nikouei et al., 2012). در سال‌های اخیر مطالعات متعددی با استفاده از این‌گونه الگوها به بررسی سیاست‌ها و استراتژی‌های موجود در مصرف آب پرداختند که از آن جمله می‌توان به مطالعه نیک مهر و زیبایی (Nikmehr and Zibaei, 2020) و اکثر و همکاران (Akter et al., 2020) اشاره کرد. آنها در مطالعه خود با استفاده از مدل هیدرولوژیکی - اقتصادی به بررسی اثرات تغییر اقلیم بر بخش کشاورزی زیر حوضه کرخه جنوبی پرداختند. نتایج نشان داد با وقوع تغییر اقلیم آب در دسترس و قابلیت اطمینان عرضه آب در نواحی کشاورزی به میزان چشم‌گیری کاهش یافته اما اثر آن در مناطق مختلف متفاوت بوده است. همچنین نتایج نشان داد تغییر اقلیم از طریق افزایش نیاز آبی محصولات کشاورزی در کنار کاهش آب در دسترس موجب کاهش عملکرد محصولات کشاورزی در حوضه مورد مطالعه شده است. نتایج اعمال راهبرد تطبیقی بهبود راندمان آبیاری نشان داد به‌کارگیری این سناریو سبب کاهش اثر تغییر اقلیم بر عملکرد محصولات مختلف خواهد شد. کلبعلی و همکاران (Kalbali et al., 2021) به بررسی اثرات تغییر اقلیم در حوضه آبریز قره‌سو با استفاده از مدل هیدرولوژیکی - اقتصادی پرداختند. نتایج نشان داد با کاهش آب اختصاص یافته به بخش کشاورزی در نتیجه افزایش دما و کاهش بارندگی ناشی از تغییر اقلیم سطح زیر کشت محصولات کشاورزی و بازده ناخالص کاهش می‌یابد. به‌منظور کاهش اثرات منفی تغییر اقلیم از سناریوی افزایش راندمان آبیاری و تغییر الگوی کشت استفاده شد. نتایج نشان داد اعمال این سناریو سبب بهبود درآمد ناخالص بخش کشاورزی در منطقه مورد مطالعه شده است. میرچی و همکاران (Mirch et al., 2018) با استفاده از مدل بهینه‌سازی هیدرولوژیکی اقتصادی به بررسی مبادلات مدیریت منابع آب فلوریدای جنوبی در سناریوهای مختلف اقلیمی بین بخش‌های کشاورزی، شهری و محیط‌زیست پرداختند. در این مطالعه توابع جریمه برای گنجاندن ارزش آب در گره‌های شهری و کشاورزی و همچنین خسارت ناشی از سیل در مدل گنجانده شد. نتایج نشان داد تغییر در الگوهای بارش موجب افزایش تقاضای آب منطقه‌ای شده و در سناریوهای تغییر اقلیم با کاهش بارندگی مبادلات بین بخش‌های شرب، کشاورزی و نیز اکوسیستم برای تأمین آب افزایش می‌یابد. همچنین نتایج نشان داد اگرچه قابلیت تأمین آب شهری در سناریوهای مختلف حفظ شده است اما جریمه‌های جریان به بخش

مصرف آب آبیاری به دلیل برخی تصمیمات سیاستی افزایش می‌یابد، کمتر از میزان واقعی آن برآورد شود (Mainuddin, 2007; Do et al., 2020). با این وجود، بازاری برای خدمات اکوسیستم‌های وابسته به آب وجود ندارد و ارزش اجتماعی آنها در تصمیمات تخصیص آب نادیده گرفته می‌شود (Finlayson and Spiers, 1999). عوامل مختلفی همچون احیای اراضی، بهره‌برداری شدید از منابع، تغییر هیدرولوژی و آلودگی، تالاب‌ها را در تمام قاره‌ها تهدید می‌کند (WFP, 2016). همچنین، تغییر اقلیم به‌واسطه تغییرات هیدرولوژی، افزایش دما و نیز افزایش سطح دریا فشار اضافی بر تالاب‌ها وارد کرده (Ward et al., 2006) و با تغییر در الگوهای بارش و تبخیر و تعرق، تالاب‌ها را با پدیده سیل و خشکسالی‌های مکرر و شدید مواجه خواهد کرد (Mirchi et al., 2018).

بخش کشاورزی با برداشت بیش از ۷۰ درصد از آب‌های شیرین بزرگ‌ترین مصرف‌کننده آب در جهان است (Galbraith et al., 2005). کشورهای درحال توسعه علی‌رغم داشتن منابع کمیاب آب با تقاضای نسبتاً بیشتری برای کشاورزی مواجه هستند، لذا میزان برداشت آب برای آبیاری در این کشورها بیشتر بوده که می‌تواند اثرات شدیدی بر تالاب‌ها داشته باشد (Alcamo et al., 2000; Galbraith et al., 2005; Vörösmarty et al., 2010). توسعه اراضی کشاورزی و مسکونی در اطراف تالاب‌ها، احداث سد در بالادست و حفر چاه‌های عمیق جهت تأمین آب مورد نیاز بخش کشاورزی از یک طرف مانع رسیدن آب به تالاب‌ها شده (Ahmady and Asghari, 2013) و از سوی دیگر با ورود بی‌رویه سموم و کودهای شیمیایی، موجب آلودگی اکوسیستم تالاب می‌شود (Esavi and Rezaei, 2014). با این وجود، این بخش به طرح‌های امنیت غذایی در بسیاری از کشورها کمک می‌کند (FAO, 2006). اما تغییر اقلیم و خشکسالی‌های پی‌درپی و نیز افزایش مصارف شهری و صنعتی، توانایی آن را در دستیابی به امنیت غذایی را زیر سؤال برده است (Fanat, 2003 Kafi and Jami Alahmadi, 2020; Fanat, 2003). بنابراین، امنیت غذایی جوامع به‌ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک به‌طور مستقیم تحت تأثیر محدودیت منابع آبی است (IWMI, 2011). همچنین مطالعات مختلف نشان دادند که تغییرات آب و هوایی از طریق تأثیر بر عملکرد محصولات کشاورزی، بر امنیت غذایی تأثیر گذاشته و با کاهش بهره‌وری این بخش سبب رشد تولیدات کشاورزی با نرخی کمتر از جمعیت جهانی شده است (WFP, 2016; Esmajnejad et al., 2018).

تقاضای اجتماعی نوظهور برای حفاظت از محیط‌زیست در قالب تأمین حداقل جریان پایدار برای اکوسیستم‌های وابسته به آب، رقابت برای آب کمیاب در مناطق خشک و نیمه‌خشک را افزایش می‌دهد. لذا لازم است سیاست‌گذاران به‌منظور حفظ تالاب‌ها در مقابل تقاضای آب آبیاری، از ابزارهای برآورد ارزش اقتصادی استفاده کنند

استان گلستان که بخش قابل توجهی از آن در حوضه‌های آبریز مذکور قرار گرفته است، با مزیت‌های نسبی در زمینه کشاورزی و به خاطر ظرفیت‌ها و قابلیت‌های بسیار زیاد، نقش اساسی را در توسعه کشاورزی و امنیت غذایی کشور به عهده دارد و علی‌رغم محدودیت منابع آب توانسته است برخی رتبه‌ها را در تولید محصولات کشاورزی در کل کشور شامل رتبه اول سویا، رتبه اول خاویار، رتبه سوم گندم، رتبه سوم پنبه، رتبه سوم کلزا، رتبه چهارم برنج، رتبه پنجم زیتون، و رتبه چهارم ماهی گرمابی را کسب نماید (*Golestan Province Governorate, 2018*).

با توجه به مطالعات انجام شده در زمینه اثرات خشکسالی بر فعالیت‌های اقتصادی و بخش محیط‌زیست و نیز با توجه به ارزش اقتصادی و محیط‌زیستی تالاب میانکاله، به‌منظور حفظ و تأمین آب مورد نیاز تالاب میانکاله در خلیج گرگان و جلوگیری از خشک شدن آن و همچنین استفاده از ظرفیت منطقه در راستای امنیت غذایی کشور، توجه به مدیریت منابع آب در حوضه‌های آبریز قره‌سو و خلیج گرگان بسیار حائز اهمیت است. همچنین از آنجاکه بخش اعظم آب مورد نیاز خلیج گرگان و تالاب میانکاله از طریق حوضه آبریز قره‌سو تأمین می‌شود و نیز با توجه به اینکه آب‌بندها به‌عنوان یکی از منابع بالقوه ذخیره آب در این حوضه هستند لذا چگونگی مدیریت منابع آب در حوضه آبریز قره‌سو به‌گونه‌ای که تالاب میانکاله حفظ شود بسیار مهم می‌باشد. با توجه به اینکه مطالعاتی که در منطقه صورت گرفته جامعیتی که مدیریت یکپارچه از طریق مدل هیدرولوژیکی - اقتصادی انجام می‌دهد را ندارد لذا در این مطالعه تلاش شده است تا با استفاده از الگوی بهینه‌سازی هیدرولوژیکی - اقتصادی یکپارچه حوضه رودخانه، توزیع بهینه آب رودخانه قره‌سو بین بخش‌های مختلف مصرف‌کننده آب با هدف تأمین حداقل آب مورد نیاز برای حفظ تالاب میانکاله در شرایط مختلف اقلیمی و نیز تأمین امنیت غذایی در شرایط کم‌آبایی مورد بررسی قرار گیرد.

روش تحقیق

در این مطالعه به‌منظور تخصیص بهینه آب رودخانه قره‌سو بین کاربران موجود در حوضه (بخش کشاورزی، شرب، صنعت، شیلات و محیط‌زیست) و حفظ اکوسیستم تالاب میانکاله از مدل تجربی حوضه رودخانه استفاده شد (*Mirkarimi et al., 2019*). مدل تجربی حوضه رودخانه از سه مؤلفه فرم کاهشی هیدرولوژیکی^۱، مؤلفه بهینه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای و مؤلفه محیط‌زیستی تشکیل شده و قادر به برقراری پیوندی یکپارچه بین اجزای هیدرولوژیکی، اقتصادی، محیط‌زیستی و نهادی است. همچنین، این مدل یکپارچه رفتار گره‌های تقاضای آب را تحت سناریوهای مختلف خشکی شبیه‌سازی

کشاورزی و محیط‌زیست افزایش یافته است. از آنجاکه هدف مطالعه حاضر مدیریت منابع آب حوضه آبریز قره‌سو در شرایط مختلف اقلیمی است لذا همچون مطالعات فوق از مدل هیدرولوژیکی اقتصادی برای تخصیص بهینه منابع آب و تأمین امنیت غذایی استفاده شد. همچنین بررسی مطالعات داخلی نشان داد این مطالعات غالباً به مطالعه اثرات اجرای سیاست‌های مختلف جهت توزیع بهینه آب در شرایط مختلف اقلیمی بین دو بخش کشاورزی و محیط‌زیست پرداخته و دیگر بخش‌های اقتصادی (صنعت، شرب و شیلات) یا در مدل لحاظ نشده و یا به‌صورت متغیری برون‌زا در نظر شده است. اگرچه در این بین می‌توان مطالعاتی یافت که با استفاده از مدل یکپارچه اقتصادی هیدرولوژیکی به تخصیص بهینه منابع آب بین کلیه بخش‌های اقتصادی و محیط‌زیست در شرایط خشکسالی پرداخته‌اند اما در این مطالعات بیشتر بعد حفاظت از تالاب مورد توجه بوده (*Ringler and Cai, 2006 Nikouei et al., 2012*) و یا مانند سایر مطالعات حداکثر سازی منافع یک بخش اقتصادی نسبت به سایر بخش‌ها مورد توجه قرار گرفته است (*Ringler and Cai, 2006*). لذا در این مطالعه تلاش شده است تا با استفاده از الگوی بهینه‌سازی هیدرولوژیکی - اقتصادی یکپارچه حوضه رودخانه، توزیع بهینه آب رودخانه قره‌سو بین بخش‌های مختلف مصرف‌کننده آب با هدف تأمین حداقل آب مورد نیاز برای حفظ تالاب میانکاله در شرایط مختلف اقلیمی و نیز تأمین امنیت غذایی در شرایط کم‌آبایی مورد بررسی قرار گیرد.

تالاب میانکاله با وسعتی حدود ۴۰۰ کیلومترمربع، حدود ۲۶۰۰ سال پیش در اثر پیشروی و گسترش شرقی تپه‌های ماسه‌ای میانکاله در ایران شکل گرفته (*Brouwer and Hofkes, 2008*) و از نظر هیدرولوژیک تحت تأثیر دریای خزر و حوزه‌های آبخیز بالادست است (*USEPA, 2018*). این تالاب به‌عنوان اکوسیستمی کم‌نظیر در سطح جهانی با توجه به تنوع اکوسیستمی بالا، منابع بیولوژیکی مختلف، زیستگاه بسیار مناسب و باارزش برای حیوانات کم‌نظیر و گونه‌های مختلف پرندگان مهاجر آبی است. تالاب میانکاله با تولید ۵۰ درصد خاویار ایران و پرورش ۲۴ گونه آبی از اهمیت اقتصادی قابل توجهی برخوردار است (*EPA, 2013*). ایجاد محیط مناسب برای پرورش طیور، تعلیف دام، تغذیه انسان، انواع گیاهان دارویی، ایجاد فضای سبز، تهیه حصیر، چوب و سوخت و نیز ایجاد اشتغال برای افراد بومی منطقه از دیگر ارزش‌های اقتصادی تالاب میانکاله محسوب می‌شود (*Amirnejad et al., 2010*). سیستم رودخانه‌ای که تالاب میانکاله را تغذیه می‌کند شامل رودخانه‌های کوچک ساحلی در غرب کردکوی و رودخانه قره‌سو بوده که از بخش شرقی وارد تالاب می‌شود (*USEPA, 2018*). در سال‌های اخیر به دلیل کاهش سطح آب دریا و مسدود شدن کانال‌های ارتباطی خلیج گرگان با دریای خزر ناشی از افزایش رژیم رسوب‌گذاری سطح آب خلیج تا ۸۵ سانتیمتر و وسعت آن تا ده هزار هکتار کاهش یافته است (*EPA, 2013*). از طرف دیگر،

برای فعالیت‌های اقتصادی، استفاده شود. در بخش اقتصادی با استفاده از توابع تقاضای آب و با توجه به محدودیت‌های فنی و منابع، منافع اقتصادی گره‌های متقاضی آب حداکثر می‌شود. در جزء محیط‌زیستی نیز، منفی را که خصوصیات محیط‌زیستی برای جامعه به ارمغان می‌آورد را حداکثر کرده و آنها را با منافع حاصله از سایر کاربردها مقایسه می‌کند (Kahil et al, 2014).

$$Max z = \sum_k \sum_t \frac{NBA_{k,t}^{s,p}}{(1+r_a)^t} + \sum_u \sum_t \frac{NBU_{u,t}^{s,p}}{(1+r_u)^t} + \sum_u \sum_t \frac{NBI_{u,t}^{s,p}}{(1+r_i)^t} + \sum_u \sum_t \frac{NBF_{u,t}^{s,p}}{(1+r_f)^t} + \sum_u \sum_t \frac{NBE_{e,t}}{(1+r_e)^t} \quad (1)$$

در این رابطه $apply_{agr}$ مشخص کننده گره مصرف آب کشاورزی، p قیمت هر واحد محصول (میلیون ریال بر هر کیلوگرم)، AC هزینه متوسط تولید هر کیلوگرم محصول در هکتار، L^s سطح زیر کشت هر محصول (هکتار) تحت سناریوی آبیاری s و گزینه سیاستی p و Y^s عملکرد محصول (کیلوگرم در هکتار) در سناریوی آبیاری s است. به منظور بررسی تأثیر کم آبیاری بر عملکرد محصولات کشاورزی معادله ۳ به مدل اضافه شد:

$$Y_{apply_{agr},c,k}^s = ((100 - Defyield_{j,s})/100) * Y_{apply_{agr},c,l} \quad (3)$$

در این رابطه $Defyield_{j,s}$ درصد کاهش در عملکرد محصولات در سناریوی آبیاری s مستخرج از مطالعه ممن و همکاران (Memon et al., 2021)، اودا و همکاران (Ouda et al., 2021)، لالیثا و والکانان (Lalitha and Vallalkannan, 2019)، الشوادفی و همکاران (El-Shawafy et al., 2020)، پتن و همکاران (Patane et al., 2011)، مولوگتا و کانن (Mulugeta and Kannan, 2015)، ابراهیمی پاک و همکاران (Ebrahimipak et al., 2018)، عملکرد محصولات کشاورزی در سال مورد مطالعه (۱۳۹۷) است. بررسی نظرات خبرگان و سابقه کشت محصولات کشاورزی در شرایط مختلف اقلیمی در منطقه نشان داد تحت شرایط کم آبی کشاورزان تمایل به حفظ سطح زیر کشت محصولات دارند. لذا این تمایل به حفظ تحت عنوان قید امنیت غذایی به صورت رابطه ۴ به معادلات اضافه شد:

$$L_{apply_{agr},c,k,t}^{s,p} = (1 \pm \alpha) * L_{apply_{agr},c,k,t} \quad (4)$$

در این رابطه L سطح زیر کشت محصولات در شرایط پایه، L^s سطح زیر کشت تحت سناریوی آبیاری s و α درصد تغییر در سطح زیر کشت هر محصول در شرایط کم آبیاری و خشکسالی بوده که بر اساس نظر کارشناسان و اطلاعات کشت در منطقه در طی سال‌های مختلف به دست آمده است.

تمایل به پرداخت مصرف کنندگان شهری بر مبنای منافع اقتصادی حاصل از مصرف آب بوده و بر اساس کشش قیمتی تقاضا در گره‌های مصرف شهری به دست می‌آید (رابطه ۴).

می‌کند. ارتباط بین سه جزء مدل امکان ارزیابی دقیق اثرات کمی خشکسالی بر قابلیت دسترسی به آب در حوضه رودخانه تحت مطالعه، و نیز ارزیابی اثرات آن بر رفتار کاربران و منافع اقتصادی، اجتماعی، خصوصی و هزینه‌های مصرف آب را فراهم می‌کند. مدل هیدرولوژیکی حوضه رودخانه مبتنی بر اصل تعادل آب بوده که حجم آب موجود در قسمت‌های مختلف رودخانه را تعیین می‌کند. مقدار آب موجود می‌تواند پس از در نظر گرفتن محدودیت‌های محیط‌زیستی

بخش اقتصادی مدل

ابتدا با استفاده از مدل تجربی حوضه رودخانه تخصیص آب در شرایط نرمال و خشکسالی بررسی و سپس رفتار کاربران آب در وضعیت‌های مختلف اقلیمی شبیه‌سازی شد. هدف مدل بهینه‌سازی حوضه رودخانه، حداکثر سازی ارزش حال خالص تنزیل شده^۱ منافع اقتصادی و محیط‌زیستی کل حوضه در طول دوره‌ی ۱۰ ساله با توجه به محدودیت‌های هیدرولوژیکی و اقتصادی است. مسئله بهینه‌سازی برای کل حوضه رودخانه به صورت رابطه (۱) است (Nikouei et al., 2012):

که در آن $Max z$ حداکثر سازی تابع هدف که همان ارزش حال خالص تنزیل شده است، NBA ، NBU ، NBI ، NBF و NBE به ترتیب منفعت خالص بخش کشاورزی، شرب، صنعت، شیلات و محیط‌زیست را تحت سناریو عرضه آب (s) و گزینه سیاستی (p) نشان می‌دهد. منفعت خالص از تفاوت هزینه کل از منفعت کل به دست می‌آید. در رابطه (۱)، Γ بیانگر نرخ تنزیل و اندیس k بیانگر گره مصرف آب آبیاری، u بیانگر گره مصرف غیر آبیاری (شرب، صنعت و شیلات) و e بیانگر گره محیط‌زیستی است. منفعت کل برابر با تمایل به پرداخت خدمات تفریحی و محیط‌زیستی حوضه رودخانه قره‌سو که از مطالعه میرکریمی و همکاران (Mirkarimi et al., 2019) استخراج شد و ارزش اقتصادی محصولات و خدمات بخش کشاورزی (رابطه ۲)، شرب، صنعت و شیلات (رابطه ۴) و هزینه کل شامل هزینه‌های انرژی، بهره‌برداری و نگهداری، تصفیه، برداشت و انتقال آب‌های سطحی و زیرزمینی در هر گره مصرف کننده است. منفعت کل کشاورزی برابر با تمایل به پرداخت کشاورزان برای استفاده از آب در بخش کشاورزی است که با استفاده از میزان افزایش درآمد خالص مزرعه ناشی از تغییر در مقدار آب مصرفی اندازه‌گیری می‌شود. رابطه (۲) منافع آب کشاورزی را تحت سناریوی عرضه آب s و گزینه سیاستی p نشان می‌دهد:

$$TB_{agr,t}^{s,p} = (p_j * Y_{apply_{agr},c,k}^s - AC_{apply_{agr},c,k}) * L_{apply_{agr},c,k,t}^{s,p} \quad (2)$$

(میلیون متر کعب) و X کل جریان ورودی به گره‌ها است.

به‌منظور تعیین روابط جغرافیایی بین گره‌های مختلف موجود در حوضه نقشه شماتیک بین آنها با توجه به سامانه اطلاعات جغرافیایی حوضه آبریز قره‌سو و اطلاعات به‌دست‌آمده از شرکت آب منطقه‌ای گلستان ترسیم شد (شکل ۱). با استفاده از این نقشه و بر اساس اصل توازن آب ارتباط جغرافیایی بین گره‌های موجود در حوضه مشخص شد. میزان برداشت از آب‌های سطحی و زیرزمینی با استفاده از رابطه (۸) نشان داده شد. در این رابطه apply بیانگر برداشت بوده که مقداری از آن مورد مصرف (use) قرار گرفته، بخشی نفوذ (seepage) و بخشی دیگر به‌صورت جریان‌های بازگشتی (return) به رودخانه بازگشت می‌کند. در این روابط Δ ماتریسی است که دارای مقادیر واحد بوده و گره‌های مشخص شده به‌صورت زیرنویس را به هم متصل می‌کند.

$$X_{apply,t}^{s,p} = \sum_{divert} \Delta_{divert,apply} X_{divert,t}^{s,p} + \sum_{divert} \Delta_{pump,apply} X_{pump,t}^{s,p} \quad (8)$$

$$\forall apply \ni apply_{agr}, apply_{urb}, apply_{ind}, apply_{fsh}$$

$$\forall divert$$

$$\ni divert_{agr}, divert_{urb}, divert_{ind}, divert_{fsh}$$

در حوضه آبریز قره‌سو علاوه بر سفره‌های آب زیرزمینی به‌عنوان منبع طبیعی ذخیره آب، سد نومل و آب‌بندهای موجود در شهرستان‌ها نیز به‌عنوان منبع بالقوه ذخیره آب محسوب می‌شوند. ذخیره سالانه منبع (z) با استفاده از رابطه (۹) تعیین می‌شود، که در این رابطه $Z_{res,t}$ ذخیره سالانه سد یا آب‌بند، $Z_{res,t-1}$ ذخیره سال قبل منبع و evp میزان تبخیر از منبع و rel خالص ورودی و خروجی از منبع را نشان می‌دهد:

$$Z_{res,t}^{s,p} = Z_{res,t-1}^{s,p} - \sum_{rel} \Delta_{res,rel} X_{rel,t}^{s,p} - \sum_{evp} \Delta_{res,evp} X_{evp,t}^{s,p} \quad (9)$$

به‌منظور جلوگیری از تجاوز مقدار آب موجود در سد و آب‌بندها از ظرفیت واقعی آنها دو محدودیت حداکثر و حداقل مقدار برای منابع در نظر گرفته شد (Ward et al., 2006). با توجه به اصل توازن آب، معادله توازن آب برای منابع زیرزمینی نیز با استفاده از رابطه ۹ به‌دست آمد (Ward et al., 2006):

$$Z_{gwf,t}^{s,p} = Z_{gwf,t-1}^{s,p} - \sum_{adaq} \Delta_{adaq,gwf} X_{adaq,t}^{s,p} \quad (10)$$

در این رابطه، $Z_{gwf,t-1}$ وضعیت ذخیره سفره زیرزمینی در سال پایه، $X_{adaq,t}$ تغییر حجم سالانه آب سفره زیرزمینی و $Z_{gwf,t}$ وضعیت منبع در سال t است. با توجه به اینکه تقاضای آب کشاورزی متأثر از الگوی استفاده از زمین است، لذا در این مطالعه محدودیت زمین نیز به معادلات اضافه شد.

$$TB_{urb,t}^{s,p} = \beta_{urb}^{intercept} + \beta_{urb}^{linear} X_{apply_{urb,t}}^{s,p} + \beta_{urb}^{quadratic} (X_{apply_{urb,t}}^{s,p})^2 \quad (5)$$

در رابطه فوق β پارامترها و بالانویس‌های آنها به ترتیب جزء ثابت (intercept)، خطی (linear) و درجه دوم (quadratic) برای استفاده آب در هر گره مصرف آب شرب ($apply_{urb}$) در زمان t را نشان می‌دهد (Booker et al., 2005; Kahil et al., 2016; Nikmehr and Zibaei, 2020).

به‌منظور برآورد ضرایب تابع منافع آب شرب، ابتدا از رابطه (۵) مشتق گرفته شد و سپس با توجه به اینکه منافع نهایی حاصل از مصرف هر واحد آب شهری برابر با هزینه نهایی مصرف است، و نیز کشش قیمتی تقاضا^۱ مقدار پارامترها محاسبه گردید. تابع منافع سالانه آب صنعت و شیلات نیز از رابطه (۵) به دست می‌آید اما با توجه به اینکه در صورت عدم مصرف آب در بخش صنعت و شیلات منافع کل حاصل از مصرف برابر صفر خواهد بود لذا در رابطه فوق $\beta^{intercept}$ برابر صفر است. منافع محیط‌زیستی نیز با استفاده از تمایل به پرداخت بازدیدکنندگان از سایت‌های محیط‌زیستی اندازه‌گیری می‌شود (Haab and McConnell, 2003). منافع خالص محیط‌زیستی حوضه آبریز قره‌سو (منافع حاصل از آب‌بندها، سد و جریان آب رودخانه) از رابطه (۶) به دست می‌آید (Nikouei et al., 2012):

$$NB_{e,t}^{s,p} = TB_{e,t}^{s,p} - TC_{e,t}^{s,p} \quad (6)$$

$$\forall e \ni res, riv$$

در این رابطه $TB_{e,t}^{s,p}$ منافع کل محیط‌زیستی حاصل از منابع ذخیره آب (سد و آب‌بند) و محیط‌زیست رودخانه است.

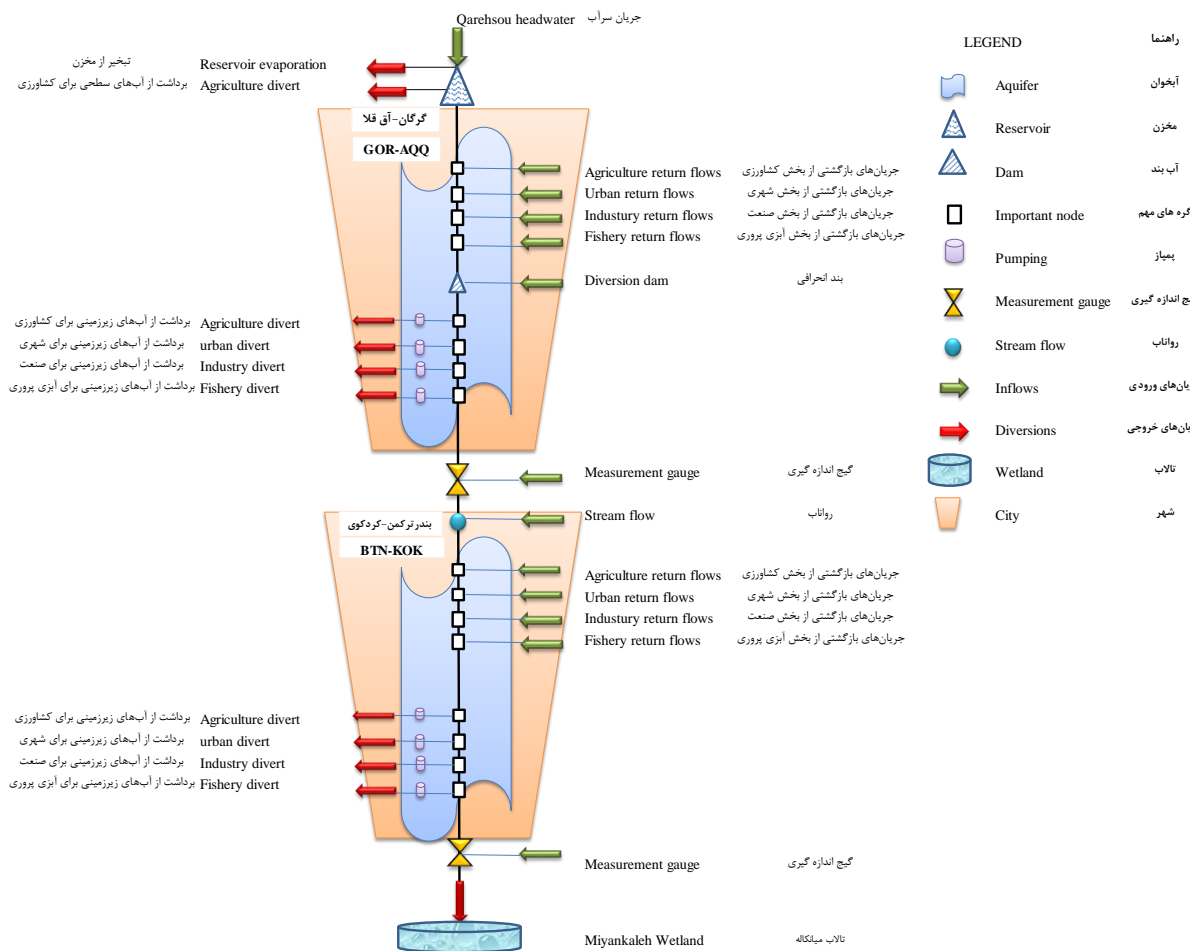
بخش هیدرولوژیکی مدل

مدل هیدرولوژیکی فرم کاهشی حوضه رودخانه مبتنی بر اصل توازن آب^۲ برای هر دو جریان‌های سالانه و ذخایر آب است (Taghavi et al., 2014). جریان‌های سالانه عبارت از منابع عرضه هیدرولوژیکی، ذخایر آب، روابط عملکردی و جغرافیایی جریان رودخانه و آب برداشت‌شده جهت مصارف مختلف است. جریان‌های سطحی منبع عرضه هیدرولوژیکی بوده هرچند خود متأثر از میزان بارندگی خواهند بود. کل جریان ورودی به گره‌ها از رابطه (۶) به دست می‌آید:

$$X_{inflow,t}^s = \rho^s Source_{inflow,t} \quad (7)$$

در این رابطه inflow گره‌های عرضه آب، ρ^s درصد تأمین آب در سناریوی s، source حجم آب عرضه‌شده توسط منابع عرضه

۱- کشش قیمتی تقاضا از مطالعه ادیب‌پور و شیرآشایی (Adibpour and Shirashiani, 2014) استخراج شد

شکل ۱- شبکه گره‌ها و جریان‌های ورودی/خروجی به/ از رودخانه قره‌سو
Figure 1- Nodes network and inflows/ outflows to/ from Qarehsou basin

این مطالعه کم‌آبایی در شرایط خشکسالی به صورت درصدی از کل آب آبیاری برای محصول مورد نظر در شرایط نرمال به معادلات اضافه شده است (رابطه ۱۱).

$$X_{appty_{j,t}} = ((100 - Def_{j,s})/100) * X_{appty_{j,t}} \quad (11)$$

در این رابطه، $X_{appty_{i,j,t}}$ مقدار آب برداشت شده توسط محصول j ام و در سناریوهای مختلف (s) را نشان می‌دهد.

از آنجاکه رودخانه قره‌سو حدود ۵۲٪ آب ورودی به تالاب میانکاله را تأمین می‌کند (Taghavi et al., 2014) لذا تأثیر بسزایی در اکولوژی گونه‌های گیاهی و جانوری تالاب و به‌ویژه در ناحیه ساحلی اطراف رودخانه دارد. به‌منظور تعیین مقدار جریان محیط‌زیستی به تالاب از مطالعه تقوی و همکاران (Taghavi et al., 2014) استفاده شد. بر اساس مطالعه مذکور حداقل جریان وردی به تالاب از رودخانه قره‌سو با هدف حفظ تالاب میانکاله به‌عنوان زیستگاه

این محدودیت بیان می‌کند کل سطح زیر کشت محصولات زراعی و باغی در هر شهرستان (گره) از کل زمین‌های موجود در هر گره در هر زمان نمی‌تواند بیشتر باشد.

خشکی یکی از خصوصیات ذاتی کشور ما بوده و بروز خشکسالی در سال‌های اخیر و به دنبال آن کم‌آبی این مسأله را تشدید کرده و بخش کشاورزی را با مشکلات مختلفی مواجه کرده است. با توجه به این مطالب و کمبود آب در کشور، استفاده بهینه از آب در زراعت آبی امری ضروری است. کم‌آبایی یک راهکار بهینه برای تولید محصولات تحت شرایط کمبود آب است. در این روش مدیریت آب با کاهش درصدی از آب توصیه شده و تعیین حد بهینه آن می‌توان به محصول ایده‌آل دست یافت (Fardad, 2011; Naderi, 2010). در کم‌آبایی عمده به گیاهان اجازه داده می‌شود تولید کمتری داشته باشند. هدف آبیاری افزایش کارایی مصرف آب از طریق کاهش میزان آب در هر آبیاری و یا تعداد آبیاری‌ها است (Smardon, 2009). در

مهم‌ترین آنها رودخانه‌های کردکوی، شصت‌کلاته، زیارت و گرمادشت است تشکیل شده است. این رودخانه‌های کوچکتر پس از الحاق به یکدیگر در مجاورت روستای قره‌سو به خلیج گرگان (جریان می‌یابد (شکل ۲). سد نومل با گنجایش ۷ میلیون مترمکعب و حجم تنظیمی حدود ۱۵ میلیون مترمکعب در ۱۲ کیلومتری جنوب شرقی گرگان احداث شده است که آبیاری ۴ هزار هکتار از اراضی زیر کشت را به خود اختصاص داده است. بررسی روند جریان رودخانه قره‌سو نشان داد جریان رودخانه قره‌سو از مهرماه روند افزایشی به خود می‌گیرد و در فروردین به بیشترین مقدار خود می‌رسد، سپس آبدی رودخانه کم می‌شود و در مردادماه به کمترین مقدار خود می‌رسد (Rigenal Water Company of Golestan, 2016) (شکل ۳). بررسی روند میانگین آب ورودی به تالاب میانکاله در خروجی رودخانه قره‌سو نیز بیانگر کاهش جریان آب ورودی به تالاب است (شکل ۴). پناهگاه حیات‌وحش میانکاله با وسعت ۶۷۰۰۰ هکتار در غرب استان گلستان و شرق استان مازندران واقع شده است. تالاب میانکاله به‌عنوان بخشی از شبه‌جزیره میانکاله است که در منتهی‌الیه جنوب شرقی دریای خزر قرار گرفته است. آب مورد نیاز تالاب میانکاله از منابع گوناگونی همچون نزولات جوی، آب‌های سطحی، آب‌های زیرزمینی و نوسانات دریای خزر تأمین می‌شود. همچنین رودخانه قره‌سو (سیاه‌آب) و رودخانه غازمحلّه در غرب گلستان دو سیستم رودخانه‌ای تغذیه‌کننده تالاب میانکاله می‌باشند (EPA, 2013).

نتایج و بحث

برای تأمین پایدار آب برای حفظ محیط‌زیست تالاب میانکاله با توجه به اینکه مصرف بخش شرب در اولویت اول تخصیص قرار دارد، لذا امکان کاهش آب تحویلی به این بخش وجود ندارد. به همین دلیل سایر بخش‌ها به‌ویژه بخش کشاورزی باید بیشترین مساعدت را در تأمین آب مورد نیاز تالاب متقبل شود. جدول ۱ وضعیت جریان‌های محیط‌زیستی به تالاب در شرایط نرمال و خشکسالی را بر اساس نتایج الگوی اقتصادی-هیدرولوژیکی حوضه آبریز قره‌سو نشان می‌دهد. در سال پایه کل منابع آب حوضه (بدون اعمال هرگونه سناریو عرضه و گزینه سیاستی) معادل ۵۷۳ میلیارد متر مکعب بوده که در سناریو عرضه نرمال آب و با در نظر گرفتن سیاست حفظ تالاب در شرایط مناسب حجم کل جریان در حالت بدون اعمال هر دو سیاست کم‌آبایی و امنیت غذایی و با اعمال دو سیاست فوق نسبت به حالت پایه افزایش یافته که این امر ناشی از افزایش انتقال آبهای زیرزمینی به رودخانه است. کاهش حجم کل جریان در سناریوی خشکسالی ناشی از اعمال قید کاهش ۵۰ درصدی منابع آب به‌منظور بررسی وضعیت الگوی توزیع و مصرف آب در شرایط خشکسالی در منطقه مورد مطالعه می‌باشد.

پرندگان آبی و کنار آبی در محدوده ۱۰ تا ۱۸ میلیون متر مکعب در سال است. با توجه به اطلاعات موجود، در شرایط فعلی (پایه) مقدار جریانات ورودی به تالاب از رودخانه قره‌سو کمتر از نیاز آبی تالاب بوده و در شرایط نرمال با توزیع بهینه منابع آب حوضه بین بخش‌های اقتصادی میزان آب دریافتی تالاب میانکاله از رودخانه قره‌سو نسبت به شرایط پایه بایستی افزایش یافته، به‌طوری‌که حداقل نیاز تالاب (۱۸ میلیون مترمکعب در سال) را تأمین می‌کند. اگرچه حجم آب ورودی به تالاب در سناریوی خشکسالی کاهش یافته است اما این میزان برابر با حداقل دبی مورد نیاز در شرایط نسبتاً مناسب بوده لذا حفظ محیط‌زیست تالاب مدنظر قرار گرفته است. همچنین با توجه به اینکه هدف مطالعه حاضر حفظ تالاب میانکاله در شرایط خشکسالی است، لذا گزینه سیاستی تأمین نیاز محیط‌زیستی تالاب در دو حالت نرمال و خشکسالی مورد بررسی قرار گرفت. سیاست حفظ تالاب از کاهش مقدار آب سرمنشأ بر میزان مصرف آب سایر بخش‌ها تأثیر خواهد گذاشت. رابطه (۱۲) و (۱۳) به‌عنوان یک محدودیت نهادهی به الگوی یکپارچه حوضه آبریز قره‌سو به ترتیب برای حفظ تالاب در شرایط خشکسالی و نرمال اضافه شد:

$$\bar{X}_{divert_{wet,t}}^{S(ins)_{lower}} = 10 \quad \forall s = Drought \quad (12)$$

$$\bar{X}_{divert_{wet,t}}^{S(ins)_{lower}} = 18 \quad \forall s = Normal \quad (13)$$

همچنین دو سناریو برای عرضه سر آب رودخانه و آب‌های سطحی به‌صورت یک دوره‌ی ۱۰ ساله به شرح زیر در نظر گرفته شد: سناریو عرضه آب نرمال: در این سناریو ۱۰۰ درصد حجم سر آب در سال پایه به‌عنوان عرضه آب در نظر گرفته می‌شود.

$$\rho^s = \%100 \quad \forall s = Normal \quad (14)$$

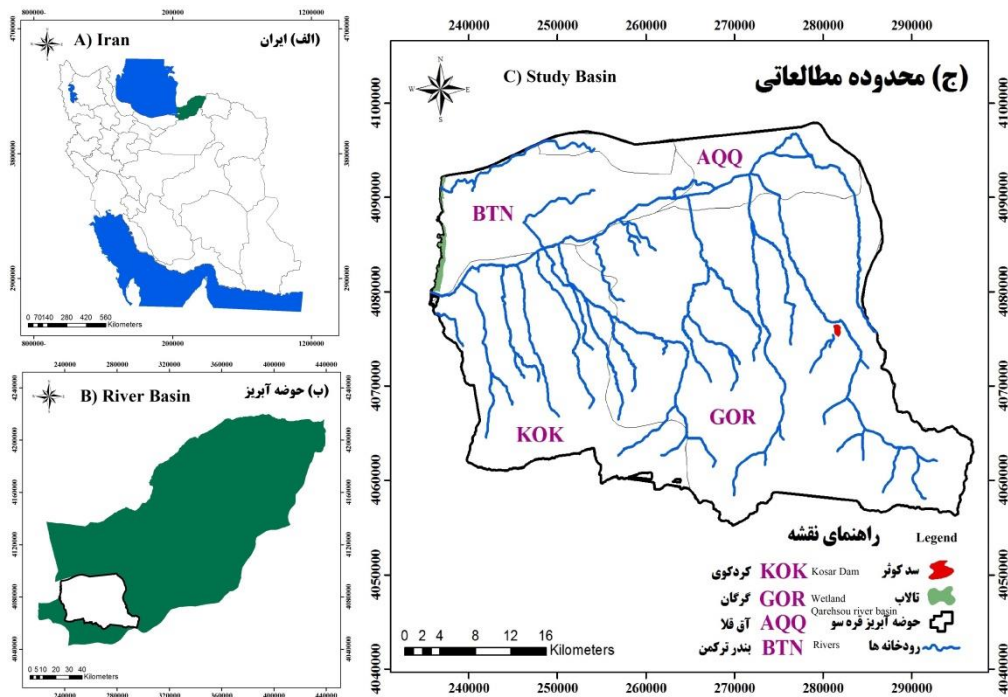
سناریو عرضه آب خشکسالی: در این سناریو ۵۰ درصد میانگین وزنی عرضه آب سال پایه به‌عنوان عرضه اولیه آب در نظر گرفته می‌شود.

$$\rho^s = \%50 \quad \forall s = Drought \quad (15)$$

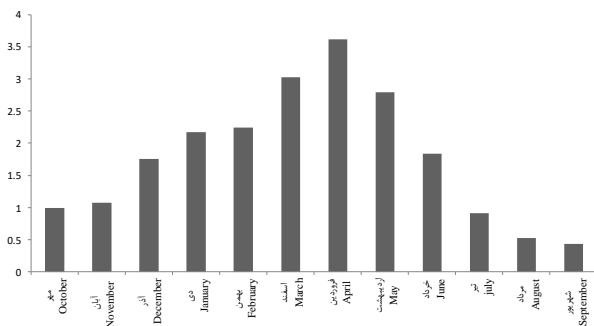
در این مطالعه اطلاعات مربوط به گره‌های عرضه و تقاضای آب، میزان تبخیر و نفوذ در منطقه از شرکت آب منطقه‌ای استان گلستان، سطح زیر کشت، قیمت و عملکرد محصولات از سازمان جهاد کشاورزی استان و میزان مصرف شهری از اداره آب و فاضلاب استان گلستان جمع‌آوری گردید. سپس الگوریتم‌های لازم برای دستیابی به مدل یکپارچه حوضه رودخانه در بسته نرم‌افزاری GAMS نوشته (Blaco et al., 2013) و برای هر گزینه سیاستی و هر سناریوی عرضه آب به‌صورت جداگانه اجرا شد.

منطقه مورد مطالعه

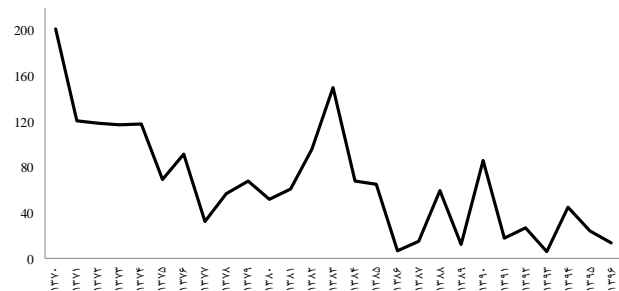
حوضه آبریز قره‌سو یکی از حوضه‌های واقع شده در استان گلستان است که با مساحت حدود ۱۷۶۱۰۰ هکتار حدود ۸ درصد آن را در برمی‌گیرد. رودخانه قره‌سو از الحاق چند رودخانه کوچکتر که

شکل ۲- موقعیت حوضه آبریز قره‌سو و تالاب میانکاله در استان گلستان و در کشور
Figure 2- Situation of Qarehsou river basin and r Miankaleh wetland in Golestan province and Iran

شکل ۳- متوسط دبی رودخانه قره‌سو در سال زراعی ۹۴-۹۵
Figure 3- Average of Qarehsou river dubi in 2015-2016

شکل ۴- دبی رودخانه قره‌سو در نزدیکی تالاب میانکاله (میلیون متر مکعب در سال)
Figure 4- Dubi Qarehsou River near the Miankaleh wetland (MCM)

میزان مصرف آب توسط بخش‌های مختلف نشان داد با کاهش مقدار آب در این سناریو، بخش کشاورزی نسبت به سایر بخش‌ها با کاهش بیشتری در مصرف آب مواجه می‌شود. این نتیجه، با نتایج به‌دست‌آمده از مطالعات نیکویی و همکاران (Nikouei et al., 2012)، بلاکو و همکاران (Blaco et al., 2013)، کهیل و همکاران (Kahil et al., 2014) و استیو و همکاران (Esteve et al., 2018) مطابقت دارد.

الگوی فعلی توزیع آب در منطقه به‌گونه‌ای است که بیشترین حجم آب به ترتیب به بخش کشاورزی، شرب، شیلات و صنعت اختصاص داده شده است. در سناریوی نرمال الگوی پیشنهادی و با گزینه سیاستی حفظ تالاب در شرایط مناسب و نیز اعمال سیاست‌های کم‌آبایی و امنیت غذایی، مصرف آب در بخش کشاورزی افزایش یافته که این امر ناشی از توزیع بهینه منابع و کاهش تغذیه سفره زیرزمینی می‌باشد. در سناریوی خشکسالی الگوی پیشنهادی، بررسی

جدول ۱- توازن هیدرولوژیکی به تفکیک سناریوهای عرضه آب و گزینه‌های سیاستی در حوضه آبریز قره‌سو (میلیون متر مکعب در سال)
 Table 1- Hydrological balance by water supply and policy scenarios in Qarehsou basin (millions cubic meter per year)

گزینه سیاستی Policy option	حفظ تالاب در شرایط مناسب*		حفظ تالاب در شرایط نسبتاً مناسب**		با اعمال سیاست With policy
	پایه Base	نرمال Normal	بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy	
سناریو عرضه آب Water supply scenario			بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy	
منابع sources					
جریان‌های سر آب Headwater flows	222.2	222.2	222.4	103.8	102.2
رواناب سطحی Surface runoff	35	35	35	16.3	16.1
آب برگشتی Return flows	63.3	63.3	66.6	48.5	40.3
خالص خروجی سد (ورودی - خروجی) Net reservoir release (outflow-inflow)	-23.8	-23.8	-23.8	-23.8	-23.8
انتقال آب زیرزمینی به رودخانه Groundwater transfer to the river	276.5	286	296.2	145.3	84.6
کل Total	573.2	582	596.2	290.1	219.4
مصارف Use					
کشاورزی Agriculture	339.4	360.3	377	294.2	276.1
شرب Urban	52.8	52.8	53	52.3	52.3
صنعت Industry	20.6	20.1	20	19.7	19.7
پرورش ماهی Fishery	24.7	24.7	25	22.6	22
تبخیر از حوضه evaporation	0.9	0.9	1	0.9	0.9
محیط‌زیست (تالاب) Environment (wetland)	0	18	18	10	10
تغذیه سفره زیرزمینی Groundwater recharge	134.8	101.8	102	-109.5	-161.5
کل Total	573.2	578.6	596	290.1	219.4

مأخذ: یافته‌های تحقیق

Source: Research findings

*تأمین ۱۸ میلیون مترمکعب آب مورد نیاز تالاب در شرایط نرمال

*Supplying 18 MCM water required of the wetland under normal condition

**تأمین ۱۰ میلیون مترمکعب آب مورد نیاز تالاب در شرایط خشکسالی

**Supplying 10 MCM water required of the wetland under drought condition

نسبت به بخش کشاورزی بسیار کمتر است لذا با کاهش میزان آب در دسترس کمتر تحت تأثیر قرار گرفته است. کاهش بیش از حد مصرف آب آبیاری در دوره خشکسالی ناشی از اعمال سیاست کم آبیاری در مدل می‌باشد. سیاست کم آبیاری با صرفه‌جویی نسبت به آبیاری کامل موجب کاهش مصرف آب شده است. این نتیجه، نتایج مطالعات یوسفیان و همکاران (Yosefian et al., 2018)، اسحق‌نصرآبادی و همکاران (IshaghiNasrabadi et al., 2014) را تأیید می‌کند. فعالیت پرورش ماهی به شدت به آب وابسته است. اما با توجه به کوچک بودن حجم این فعالیت در منطقه با کاهش آب در دسترس در شرایط خشکسالی نسبت به بخش کشاورزی با کاهش کمتر اما نسبت به شرب و صنعت با کاهش بیشتری مواجه شده است. در شرایط نرمال و خشکسالی با توزیع بهینه منابع آب بین کلیه بخش‌های تقاضاکننده آب منجر به آزادسازی بخشی از منابع و تأمین حداقل نیاز آبی تالاب شده است. این نتیجه نتایج مطالعه رینجلر و کای (Ringler and Cai, 2006) و کهپیل و همکاران (Kahil et al., 2014) را تأیید می‌کند.

جدول ۲ میزان مصرف آب در سناریوهای مختلف توسط گره‌های مختلف تقاضاکننده آب را نشان می‌دهد. با توجه به این جدول کل آب مورد نیاز گره‌های تقاضاکننده آب در سال پایه معادل ۴۳۷/۴ میلیارد متر مکعب بوده که از این میزان بیشترین سهم مربوط به بخش کشاورزی (۳۷۴/۳ میلیون متر مکعب)، ۸۵ درصد آب‌های سطحی و زیرزمینی حوضه مورد مطالعه در بخش کشاورزی استفاده می‌شود، و کمترین میزان مصرف مربوط به بخش صنعت (۴/۵ درصد) بوده است. با اعمال سناریو عرضه نرمال آب و گزینه سیاستی حفظ تالاب در حالت عدم اعمال دو سیاست کم آبیاری و امنیت غذایی مصرف بخش کشاورزی کاهش یافته و مصرف سایر بخش‌ها ثابت مانده است. در این شرایط به دلیل اعمال سناریوی محیط‌زیستی مقدار آب مورد نیاز برای حفظ تالاب در شرایط مناسب تأمین شده است. در شرایط خشکسالی به دلیل کاهش حجم سرآب، مقدار آب در دسترس کلیه بخش‌ها کاهش یافته است. از آنجاکه تأمین آب مورد نیاز بخش شرب مهمترین هدف سازمان‌های ذی‌ربط است لذا این بخش نمی‌تواند کاهش زیادی در مصرف آب را تجربه کند. بخش صنعت در این استان یک فعالیت نوپا بوده و مصرف آب در این بخش

جدول ۲- مصرف آب به تفکیک نوع فعالیت، سناریو عرضه آب و سیاست حفظ تالاب در حوضه آبریز قره‌سو (میلیون متر مکعب)

Table 2- Water use by kinds of activity, water supply scenario and wetland protection policy in Qarehsou basin (MCM)

گزینه سیاستی Policy option	حفظ تالاب در شرایط مناسب Wetland protecting in relatively suitable condition		حفظ تالاب در شرایط نسبتاً مناسب Wetland protecting in suitable condition		
	پایه Base	نرمال Normal		خشکسالی Drought	
		بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy	بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy
کشاورزی Agriculture	339.4	360.3	377.4	211.1	134.2
شرب Urban	52.8	52.8	52.8	51.9	52.1
صنعت Industry	20.1	20.1	20.1	19.7	19.7
پرورش ماهی Fishery	24.7	24.7	24.7	22.6	22
محیط‌زیست تالاب Wetland environment	0.4	18	18	10	10
کل Total	437.4	476.1	492.9	315.3	238

مأخذ: یافته‌های تحقیق

Source: Research findings

زراعی و باغی حوضه آبریز قره‌سو را نشان می‌دهد. کشاورزان از

جدول ۳ اثر اجرای گزینه سیاستی بر ترکیب کشت محصولات

طریق تغییر در الگوی کشت خود را با تغییرات در سیاست‌ها، آب‌وهوا، هزینه‌های تولید و ... سازگار می‌کنند. مطابق این جدول اجرای گزینه سیاست حفظ تالاب در حالت بدون اعمال سیاست آبیاری سبب کاهش سطح زیر کشت کلیه محصولات زراعی و اعمال سیاست کم‌آبیاری باعث افزایش سطح زیر کشت محصولات کشاورزی در شرایط عرضه نرمال آب‌شده است. افزایش سطح زیر کشت محصولات ناشی از افزایش انتقال آب‌های زیرزمینی به رودخانه و نیز استفاده بهینه از منابع آب در دسترس کشاورزان است. در شرایط خشکسالی با کاهش ۵۰ درصدی رواناب‌های سطحی و جریان‌های سر آب، مقدار آب در دسترس کلیه بخش‌ها اعم از کشاورزی کاهش می‌یابد که این امر منجر به کاهش سطح زیر کشت محصولات کشاورزی می‌شود. میزان کاهش سطح زیر کشت در حالت عدم اعمال سیاست کم‌آبیاری و امنیت غذایی نسبت به شرایط پایه ۱۵ درصد بوده در حالیکه با اجرای این دو سیاست سطح زیر کشت ۲ درصد در مقایسه با شرایط فعلی کاهش می‌یابد. کاهش کمتر سطح زیر کشت در صورت اعمال سناریوهای کم‌آبیاری و امنیت غذایی به معنای حفظ امنیت غذایی در منطقه مورد مطالعه در شرایط خشکسالی است.

در شرایط خشکسالی و بدون اعمال سیاست کم‌آبیاری و امنیت غذایی بیشترین و کمترین کاهش سطح زیر کشت به ترتیب مربوط به محصولات کلزا و جو با ۱۹/۵ و ۱۱/۷ درصد کاهش بوده است در حالیکه با اعمال سیاست‌های مذکور بیشترین و کمترین کاهش سطح زیر کشت به ترتیب مربوط به محصولات جو و برنج (۳/۶ و ۳ درصد کاهش نسبت به شرایط پایه) می‌باشد. علی‌رغم بالا بودن نیاز آبی محصول برنج اما در شرایط خشکسالی سطح زیر کشت این محصول ۳ کاهش یافته است. با توجه به بالا بودن درآمد حاصل از تولید این محصول و همچنین با اعمال قید کم‌آبیاری و امنیت غذایی این نتیجه دور از انتظار نیست. با اعمال قید کم‌آبیاری و امنیت غذایی سطح زیر کشت کلیه محصولات زراعی بین ۳ تا ۳/۶ درصد کاهش یافته است. از آنجا که این کاهش سطح زیر کشت کلیه محصولات زراعی اعم از محصولات استراتژیک ناچیز بوده لذا خشکسالی نمی‌تواند امنیت غذایی منطقه مورد مطالعه را دچار اختلال نماید. اگرچه در مواجهه با خشکسالی و با هدف حفظ تالاب، مصرف کل آب در بخش کشاورزی کاهش یافته اما این کاهش بیشتر ناشی از کاهش مصرف منابع آب زیرزمینی (۷۶ درصد) برای محصولات زراعی است (جدول ۴).

بررسی منافع و هزینه‌های گره‌های تقاضاکننده آب نشان داد، در سیاست حفظ تالاب با شرایط نرمال سودآوری فعالیت کشاورزی و محیط‌زیست تالاب افزایش یافته و سودآوری فعالیت‌های شرب، شیلات و صنعت بدون تغییر مانده است. در سناریو خشکسالی و در حالت عدم اجرای سیاست کم‌آبیاری و امنیت غذایی، کم‌آبی ناشی از خشکسالی از یک طرف و سیاست حفظ تالاب از سوی دیگر، از طریق

کاهش مصرف آب در گره‌های تقاضاکننده آب موجب کاهش ۳۱ درصدی منافع خالص سالانه حوضه آبریز قره‌سو و شاخص رفاه در این منطقه نسبت به شرایط پایه شده است. با اعمال سیاست کم‌آبیاری و امنیت غذایی میزان کاهش در منافع نسبت به حالت عدم اجرای سیاست کمتر بوده و شاخص رفاه ۲۶ درصد نسبت به حالت پایه کاهش یافته است. کاهش در رفاه و منافع خالص در نتیجه خشکسالی، با نتایج مطالعات نیکوئی و همکاران (Nikouei et al., 2012) و کهیل و همکاران (Kahil et al., 2014) مطابقت دارد (جدول ۵). به‌منظور برآورد منافع تالاب از مطالعه امیرنژاد و همکاران (Amirnejad et al., 2010) استفاده شد. سپس با استفاده از نرخ تنزیل مناسب و حجم آب ورودی به تالاب از رودخانه قره‌سو خالص منافع محاسبه گردید. بررسی روند جریان ورودی به تالاب میانکاله در سال پایه نشان داد کل آب ورودی به تالاب از رودخانه قره‌سو بسیار اندک بوده و نیاز آبی تالاب را تأمین نمی‌کند. با اعمال قید حداقل مقدار تأمین آب مورد نیاز تالاب در شرایط نرمال و خشکسالی از آنجا که این حداقل مقدار از تغذیه تالاب توسط رودخانه قره‌سو در شرایط فعلی بیشتر است لذا منفعت خالص تالاب در هر دو حالت نرمال و خشکسالی نسبت به شرایط پایه افزایش یافته است. در شرایط خشکسالی با کاهش رژیم آورد رودخانه به تالاب منافع حاصله نیز کاهش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

بر اساس نتایج، به‌طور کلی در شرایط کنونی تخصیص و مصرف آب بین مصرف‌کنندگان مختلف در حوضه قره‌سو بهینه نبوده است. در سناریوی نرمال عرضه آب، علی‌رغم کاهش کل منابع آب به‌منظور حفظ تالاب میانکاله در شرایط مناسب، در بخش کشاورزی سطح زیر کشت اکثر محصولات افزایش یافته که این امر به نوبه خود موجب افزایش مصرف منابع آب در این بخش شده است و درنهایت با فرض ثابت بودن قیمت محصولات کشاورزی و سایر عوامل تولید، منافع خالص این بخش از رشد مثبتی برخوردار بوده است. در حالت سناریو عرضه نرمال آب علی‌رغم اختصاص ۱۸ میلیون متر مکعب منابع آب به تالاب میزان مصرف و ارزش ناخالص سالانه بخش شرب نیز افزایش یافته که این امر ناشی از تخصیص بهینه منابع آب است. در شرایط خشکسالی به دلیل کم‌آبی ناشی از خشکسالی و کاهش مقدار مشخصی از حجم آب سر آب و جریان‌های سطحی جهت حفظ تالاب، مصرف آب در کلیه بخش‌ها کاهش یافته که این کاهش در بخش کشاورزی بیشتر از سایر بخش‌ها بوده است. در این حالت کشاورزان می‌توانند از طریق تغییر در الگوی کشت و کم‌آبیاری، کاهش سطح زیر کشت محصولاتی که نیاز آبی بالایی دارند و توسعه محصولاتی با نیاز آبی کمتر و یا محصولاتی که علی‌رغم نیاز آبی بالا

از درآمد بالاتری نسبت به سایر محصولات برخوردار هستند، از کاهش بیش از اندازه درآمد جلوگیری می کنند.

جدول ۳- سطح زیر کشت به تفکیک محصولات، سناریو عرضه آب و گزینه سیاستی در حوضه آبریز قره سو (هکتار)

Table 3- Total Land in Production by Crop, Water Supply, and Policy Scenario Qarehsou River Basin (hectare)

گزینه سیاستی Policy option	حفظ تالاب در شرایط مناسب Wetland protecting in relatively suitable condition		حفظ تالاب در شرایط نسبتاً مناسب Wetland protecting in suitable condition		
	سناریو عرضه آب Water supply scenario	پایه Base	نرمال Normal	خشکسالی Drought	با اعمال سیاست With policy
		بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy	بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy
محصولات Crops					
پنبه Cotton	4,280	4,110	4,320	3,460	4,140
گندم Wheat	48,930	46,970	49,420	41,960	47,300
جو Barley	3,850	3,690	3,880	3,420	3,710
برنج Rice	15,430	14,810	15,580	13,000	14,970
سویا Soybean	12,680	12,170	12,710	10,300	12,260
کلزا Canola	4,350	4,170	4,390	3,510	4,210
ذرت علوفه‌ای Sorghum	3,260	3,130	3,300	2,660	3,160
گوجه‌فرنگی Tomato	2,090	2,000	2,110	1,710	2,020
سیب‌زمینی Potato	6,880	6,600	6,940	5,720	6,670
آلو plum	480	480	480	480	480
هلو peach	600	600	600	600	600
شلیل Nectarine	370	370	370	370	370
پرتقال Orange	1,870	1,870	1,870	1,870	1,870
نارنگی Tangerine	630	630	630	630	630
انار Pomegranate	90	90	90	90	90
خرمالو Persimmon	70	70	70	70	70
زیتون Olive	820	820	820	820	820
گردو Walnut	50	50	50	50	50
جمع Total	106,711	102,642	108,000	90,704	103,000

مأخذ: یافته‌های تحقیق
Source: Research findings

جدول ۴- مصرف آب کشاورزی به تفکیک محصولات، سناریوهای عرضه آب و گزینه‌های سیاستی در حوضه آبریز قره‌سو (میلیون متر مکعب در سال)

Table 4- water irrigation consumption by Crop, Water Supply, and Policy Scenario in Qarehsou River Basin (MCM per year)

گزینه سیاستی Policy option	پایه Base	حفظ تالاب در شرایط مناسب Wetland protecting in relatively suitable condition		حفظ تالاب در شرایط نسبتاً مناسب Wetland protecting in suitable condition	
		نرمال Normal		خشکسالی Drought	
		بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy	بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy
سناریو عرضه آب Water supply scenario					
گروه محصولات Production	حجم آب Water used				
محصولات زراعی Crops	آبیاری Applied	313.7	334.7	351.7	198.5
	مصرفی Depleted	217.6	232.1	243.9	137.8
محصولات باغی Fruits	آبیاری Applied	25.7	25.7	25.7	12.6
	مصرفی Depleted	18.0	18.0	18.0	8.8
کل آب آبیاری و مصرفی Total use	آبیاری Applied	339.4	360.3	377.4	211.1
	مصرفی Depleted	235.5	250/0	261.8	146.6
کل منابع Total source	سطحی Divert	68.4	82.7	84.4	76.3
	زیرزمینی Pumped	271.0	277.6	293.0	134.8

مأخذ: یافته‌های تحقیق
Source: Research findings

زیرزمینی برداشت می‌کند. از آنجاکه این بخش از بازده بالایی برخوردار است لذا افزایش جریان‌های بازگشتی می‌تواند به‌عنوان یکی از منابع مهم تأمین آب مورد نیاز این بخش بوده و عامل مهمی در افزایش فعالیت این بخش به شمار آید.

افزایش استخراج آب‌های زیرزمینی از یک سو و کاهش آب‌های سطحی (ناشی از خشکسالی و تأمین آب تالاب از سر آب) اگرچه حوضه آبریز قره‌سو را با مشکل کم‌آبی مواجه کرده است اما به دلیل توزیع بهینه آب بین گره‌های تقاضاکننده مبتنی بر الگوی اقتصادی- هیدرولوژیکی مورد استفاده از طریق تغییر در الگوی کشت و استفاده از محصولات مقاوم به خشکی، مقدار آب ورودی به تالاب میانکاله در سناریوهای نرمال و خشکسالی افزایش یافته و در نتیجه سبب افزایش منافع ناخالص محیط‌زیست حوضه قره‌سو شده است. به این ترتیب، به

کاهش منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی از یک سو و کاهش سطح زیر کشت بخش کشاورزی از سوی دیگر موجب کاهش منافع خالص سالانه بخش کشاورزی شده است. با توجه به اینکه آب نیاز حیاتی جامعه بشری است لذا تأمین آب مورد نیاز بخش شهری وظیفه اصلی شرکت آب منطقه‌ای بوده و نمی‌توان انتظار کاهش قابل توجهی در مصرف شرب به‌منظور حفظ تالاب را داشت. مصرف آب در بخش شیلات اگرچه در مقایسه با سایر گره‌های متقاضی آب کمتر است، اما درآمد حاصله از این بخش نیز کمتر بوده است. با توجه به اینکه نهاده اصلی در این بخش، آب است کاهش مقدار آب بر فعالیت این بخش به‌شدت تأثیر گذاشته و موجب کاهش ارزش ناخالص آن می‌شود. همچنین، در شرایط خشکسالی بخش صنعت با کاهش منافع مواجه است. بخش صنعت آب مورد نیاز خود را از آب‌های سطحی و

منظور جلوگیری از کاهش بیش از حد رفاه و منافع اقتصادی و حفظ امنیت غذایی در شرایط خشکسالی و کمیابی آب اعمال همزمان دو سیاست کم‌آبیاری و امنیت غذایی توصیه می‌شود.

جدول ۵- منافع خالص سالانه و هزینه‌های اجرای برنامه به تفکیک سناریوهای عرضه آب و گزینه‌های سیاستی در حوضه آبریز قره‌سو (میلیون ریال)

Table 5- Annual net benefit and program performance costs by water supply scenarios and policy options in Qarehsou basin (Million Rials)

گزینه سیاستی Policy option	پایه Base	حفظ تالاب در شرایط مناسب Wetland protecting in relatively suitable condition		حفظ تالاب در شرایط نسبتاً مناسب Wetland protecting in suitable condition	
		نرمال Normal	خشکسالی Draught	بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy
سناریو عرضه آب Water supply Scenarios		بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy	بدون اعمال سیاست Without policy	با اعمال سیاست With policy
منافع خالص سالانه Annual net benefit					
کشاورزی Agriculture	9,906,203	10,537,653	11,062,759	5,530,118	6,327,043
شرب Urban	20,156	20,156	20,157	19,859	19,916
صنعت Industry	4,282,582	4,282,582	4,282,582	4,198,160	4,198,152
شیلات Fishery	43,724	43,724	43,720	39,947	38,912
محیط‌زیست تالاب Wetland environment	0	26,728	26,425	14,675	14,675
خالص منافع سالانه کل Total annual net benefit	14,252,664	14,910,844	15,435,643	9,802,759	10,598,698
خالص هزینه‌های مالی اجرای برنامه Net financial costs of program performance	11,412	11,631	12,140	6,857	4,683
شاخص رفاه خالص Net welfare index	14,264,076	14,922,474	15,423,503	9,809,616	10,603,382

مأخذ: یافته‌های تحقیق

Source: Research findings

خشکسالی از راهبردهای مناسب با خشکسالی جهت بهبود مدیریت منابع آب همچون استفاده از بذرهای اصلاح‌شده و مقاوم به خشکی، کاهش مصرف آب متناسب با نیاز آبی گیاه و اصلاح تاریخ عملیات کاشت به منظور کاهش تبخیر و تعرق استفاده شود. همچنین، استفاده از تصفیه پساب سایر بخش‌ها به منظور تأمین آب مورد نیاز بخش صنعت توصیه می‌شود. علاوه بر این، توصیه می‌شود با استفاده مجدد از پساب واحدهای صنعتی و شهری میزان برداشت از آب‌های سطحی کاهش یافته و با تغییر در الگوی کشت میزان مصرف آب در بخش کشاورزی کاهش یافته تا موجب افزایش آب ورودی به تالاب شود.

اعمال این سیاست می‌تواند از طریق حفظ سطح زیر کشت محصولات کشاورزی سبب افزایش رفاه در منطقه شود. همچنین به منظور حفظ تالاب میانکاله و افزایش عملکرد اکولوژیکی آن، پیشنهاد می‌شود مقدار آب تخصیص یافته به بخش کشاورزی از آب‌های سطحی کاهش یابد و در عین حال، به منظور افزایش کارایی اقتصادی کشاورزان، ترویج الگوی کشت بهینه و کاربرد استراتژی‌های کم‌آبیاری محصولات توسط مسئولین سازمان جهاد کشاورزی استان مورد توجه قرار گیرد. همچنین، از آنجاکه هدف کشاورزان حداکثرسازی سود با توجه به منابع آب است، لذا توصیه می‌شود در شرایط

1. Adibpor M., Shirashiani R. 2014. Estimation of water demand function in Golestan Province household sector. Quarterly Journal of Economical Modelling 26(2): 91-106. (In Persian with English abstract)
2. Ahmady M., and Asghari S. 2013. The environmental consequences of reduced water levels in the Lake Uromieh and its Survival. Quarterly Gheographycal Journal of Territory (Sarzamin) 40: 81-96. (In Persian with English abstract)
3. Akter S., Grafton R.Q., and Merritt W.S. 2020. Integrated hydro-ecological and economic modeling of environmental flows: Macquarie Marshes, Australia. Agricultural Water Management 145: 98-109. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2013.12.005>.
4. Alcamo J., Henrichs T., and Rösch T. 2000. World Water in 2025: Global modeling and scenario analysis for the world commission on water for the 21st century. Kassel World Water Series. Report No 2. Center for Environmental System Research. University of Kassel. Kassel.
5. Amirnejad H., Rafiee H., and Atghae M. 2010. Estimation of the preservation value of environmental resources (Case study: Miankaleh international wetland). Journal of Environmental Studies 53: 89-98. (In Persian with English abstract)
6. Blaco G, Varela-Ortega I., and R.Purkey D. 2013. Integrated assessment of policy interventions for promoting sustainable irrigation in semi-arid environments: a hydro-economic Modeling Approach 124: 144-160.
7. Booker J.F., Michelsen A., and Ward F.A. 2005. Economic impact of alternative policy responses to prolonged and severe drought in the Rio Grande Basin. Water Resources Research 41: 1-15. <https://doi.org/10.1029/2004WR003486>.
8. Brouwer R., and Hofkes M. 2008. Integrated hydro-economic modelling: approaches, key issues and future research directions .Ecological Economics 66(1): 16-22. <http://dx.doi.org/10.1016/j.ecolecon.2008.02.009>.
9. Do P., Tian F., Zhu T., Zohidov B., Ni G., Lu H., and Liu H. 2020. Exploring synergies in the water-food-energy nexus by using an integrated m2.
10. Ebrahimipak N.A., Egdernezhad A., Tafteh A., and Khadadai D. 2018. Evaluation of aquacrop model to simulate canola (*Brassica napus*) yield under deficit irrigation scenarios in gazvin plain .Iranian Journal of Soil and Water Research 49(5): 1003-1015. (In Persian with English abstract)
11. El-Shawafy M.A., Ramadan A., El-Shafie A., and El-Baset M. 2020. Effect of deficit irrigation scheduling and minimum tillage on the water stress, water application efficiency, yield and water productivity of barley under sandy soil conditions. Plant Archives 20(2): 3138-3148.
12. Environmental Protection Agency, deputy for natural resources and biodiversity, habitats and regional affairs office. 2013. Detailed stage studies of the Management plan of Miankaleh biosphere reserves in Mazandaran province. (In Persian)
13. Esmaelnejad M., Akbarpour M., Mikaniki J., and Falsoleinan M. 2018. Assessing the implications of climate change on food security and rural livelihoods case study: rural farmers in Migan Nehbandan. Geography 57: 5-18. (In Persian with English abstract)
14. Esavi V., and Rezaei-Chianeh E. 2014. Analysis the impact of drought and land use/cover changes on wetlands ecosystem of Sulduz region. Wetland Ecobiology 19: 91-101. (In Persian with English abstract)
15. EshaghiNasrabadi E., Shahnazari A., Ziatabarhamadi M.Kh., Aghajani GH., and Karandish F. 2014. Investigation of quantity and quality traits of maize yield under partial root zone drying and deficit irrigation strategies. Journal of Irrigation Sciences and Engineering 3: 73-82. (In Persian with English abstract)
16. Esteve P., Varela-Ortega C., Gutierrez I.B., and Downing T. 2015. A hydro-economic model for the assessment of climate change impacts and adaptation in irrigated agriculture. Ecological Economics 120: 49-58
17. Fardad H. 2011. General irrigation (methods irrigation). University of Tehran, Iran. (In Persian)
18. Fanat. 2003. Food and nutrition technical assistance project (fanta) and food aid management (FAM). Food Access indicator review. Washington, D.C.
19. FAO. 2006. Food security strategies: the Asian experience. FAO Agricultural Policy and Economic Development Series.
20. Finlayson CM., and Spiers AG. 1999. Global review of wetlands resources and priorities for wetland inventory. Supetvising Scientist Report/ Wetlands International Publication 53, Supetvising Scientist, Canberra.
21. Galbraith H., Amerasinghe P. H., and Huber- Lee A. 2005. The effects of agricultural irrigation on wetland ecosystems in developing countries: a literature review. Colombo, Sri Lanka: International Water Management Institute (IWMI). Comperhensive Assessment Secretariat.
22. Golestan Provice Governorate. 2018. <https://golestanp.ir/maorefi-ostan/print:page,1,18>.
23. Haab T.C., and McConnell K.E. 2003. Valuing environmental and natural resources: the econometrics of non-market valuation. Edward Elgar Pub. Cheltenham, UK.
24. IWMI. 2011. Water: the unifying element in our system international water resources management institute. Retrieved from http://www.iwmi.cgiar.org/Topics/Climate_Change/
25. Kahil M.T., Albiac J., Dinar J., Calvo E., Esteban E., Avella L., and Garcia-Molla M. 2016. Improving the performance from drought in Spain. Water 2016, 8(2). <https://doi.org/10.3390/w8020034>.

26. Kahil M.T., Dinar A., and Albiac J. 2014. Modeling water scarcity and drought severity for policy adaptation to climate change: application to the Jucar Basin, Spain, University of California Water Science and Policy Center, Working Paper 01- 0114, January 2014.
27. Kalbali E., Ziaee S., MardaniNajafabadi M., and Zakerinia M. 2021. Approaches to adapting to impacts of climate change in northern Iran: The application of a hydrogy-economics model. *Journal of Cleaner Production* v (280): 1-16. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.124067>.
28. Kingsford R.T. 2000. Ecological impacts of dams, water diversions and river management on flood plain wetlands in Australia. *Austral Ecology* 25(2): 109-127. <https://doi.org/10.1046/j.1442-9993.2000.01036.x>.
29. Kafi M., and Jami Alahmadi M. 2020. Challenges of the agricultural sector in the face of drought and water shortages and possible solutions. In Presentation at 16th National Iranian Crops Science Congress. Mollasani, Ahvaz, Khuzestan, Iran, 25th – 27th January. (In Persian with English abstract)
30. Lalitha R., and Vallalkannan S. 2019. Yield, crop response factor and water productivity of paddy under deficit irrigation condition. *Research Journal of Agricultural Sciences*. 9(Special): 291-295
31. Mainuddin M., Kirby M., and Qureshi M. E. 2007. Integrated hydrologic-economic modelling for analyzing water acquisition strategies in the Murray River Basin. *Agricultural Water Management* 3: 123-125. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2007.06.011>.
32. Memon S.A., Sheikh I.A., Talpur M.A., Mangiro M.A. 2021. Impact of deficit irrigation on winter wheat in semi-arid climate of Sindh. *Agriculture Water Management* 243. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2020.106389>.
33. Mirchi A., Wathins D.W., Engel V., Sukop M.C., Czajkowski Bhat M., Rehage J., Letson D., Takatsuka Y., and Weisskoff R. 2018. A hydro- economic model of south Florida water resources system. *Science of the Total Environment* 628-629: 1531-1541. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2018.02.111>.
34. Mirkarimi S., Amirnejad H., and Julaie R. 2019. Optimal allocation and distribution of water resources in Gorganrood-Qarasu River Basin and investigation of its side effects: Random Bankruptcy Approach. *Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Iran*.
35. Mulugeta M.S., and Kannan N. 2015. Effect of deficit irrigation on maize under conventional, fixed and alternate furrow irrigation systems at Melkassa, Ethiopia. *International Journal of Engineering Research & Technology (IJERT)* 4(11): 119-126. <http://dx.doi.org/10.17577/IJERTV4IS110178>.
36. Naderi N. 2010. Use of irrigation in conditions of water shortage and drought. Ministry of Agriculture, Agricultural Jihad Organization of Semnan Province, Agricultural Extension Coordination Management 21. (In Persian with English abstract)
37. Nikmehr S., and Zibaei M. 2020. Assessing the effects of climate change on hydrological and economic conditions of south Karkheh Sub-basin. *Journal of Agricultural Economics and Development* 34(1): 63-79. (In Persian with English abstract)
38. Nikouei A., Zibaei M., and Ward F.A. 2012. Incentives to adopt irrigation water saving measures for wetlands preservation: an integrated basin scale analysis. *Journal of Hydrology* 464-465: 216-232. <https://doi.org/10.1016/j.jhydrol.2012.07.013>.
39. Ouda S., Noreldin T., Alarcón J.J., Ragab R., Caruso G., Sekara A., Abdelhamid M.T. 2021. Response of spring wheat (*Triticum aestivum*) to deficit irrigation management under the semi-arid environment of Egypt: Field and Modeling Study. *Agriculture* 90(11). <https://doi.org/10.3390/agriculture11020090>.
40. Patane C., Tringali S., and Sortino O. 2011. Effects of deficit irrigation on biomass, yield, water productivity and fruit quality of processing tomato under semi-arid Mediterranean climate conditions. *Scientia Horticulturae* 129: 590-596. <https://doi.org/10.1016/j.scienta.2011.04.030>.
41. Qureshi M.E., Ranjan R., and Qureshi S.E. 2010a. An empirical assessment of the value of irrigation water: the case study of Murrumbidgee catchment. *Aust. J. Agric. Resour. Econ.* 54(1): 99-118.
42. Rigenal Water compony of Golestan. 2016. (In Persian)
43. Ringler C., and Cai X. 2006. Valuing fisheries and wetlands using integrated economic- hydrologic modeling Mekong River Basin. *Journal of Water Resources Planning and Management* 132(6): 480-487. [https://doi.org/10.1061/\(ASCE\)0733-9496\(2006\)132:6\(480\)](https://doi.org/10.1061/(ASCE)0733-9496(2006)132:6(480))
44. Sepaskhah A., Tavakoli A., and Mousavi S.F. 2006. Principles and applications of deficit irrigation. Iranian National Committee on Irrigation and Drainage (IRNCID). (In Persian)
45. Smardon R. 2009. International wetland policy and management issues, sustaining the world's wetlands. Springer New York. pp. 1-20.
46. Taghavi Kaljahi S., Reiazi B., and Taghavi L. 2014. Determination of environmental water requirement of Miankaleh wetland. *Journal of Environmental Science and Technology* 2: 101-109. (In Persian with English abstract)
47. United States Environmental Protection Agency (USEPA). 2018.
48. Vörösmarty C.J., P.B. McIntyre M.O., Gessner D., Dudgeon A., Prusevich P., Green S., Glidden S.E., Bunn, C.A. Sullivan Reidy Liermann C., and Davies P.M. 2010. Global threats to human water security and river biodiversity. *Nature* 467: 555-561. <https://doi.org/10.1038/nature09440>.

49. Ward F.A., Booker J.F., and Michelsen A.M. 2006. Integrated economic, hydrologic, and institutional analysis of policy responses to mitigate drought impacts in Rio Grande Basin. *Journal of Water Resources Planning and Management* 132(6): 488-502. [https://doi.org/10.1061/\(ASCE\)0733-9496\(2006\)132:6\(488\)](https://doi.org/10.1061/(ASCE)0733-9496(2006)132:6(488)).
50. World Food Programme (WFP). 2016. What is food security? World food programme, Viewed 06 June 2017, from <https://www.wfp.org/node/359289>.
51. Yosefian M., Shahnazari A., Ziyatabar Ahmadi M.Kh., Raeini M., and Arabzadeh B. 2018. Effects of regulated deficit irrigation and partial root drying on yield, yield components and water productivity of rice in furrow and basin methods. *Journal of Water Research in Agriculturr* 3: 341-351. (In Persian with English abstract). <https://doi.org/10.22092/JWRA.2018.117788>.